

То був передріздвяний час. Пора, коли звідусіль долинають пахоці кориці й пряного печива спекулос. Діти ліплять сніговиків і прикрашають їх шматочками вугілля й морквинами, тож вони схожі на веселих товстеньких чоловічків із круглими білими животами.

У цей час на вулицях маленького міста, де відбудуватиметься наша історія, було багато людей. Вони купували подарунки своїм рідним, торти для Адвенту, різноколірні блискучі кульки на святкові ялинки.

Майже в усіх були розрум'янілі обличчя — від холоду й хвилювання.

Для більшості людей Різдво — найкращий і найцікавіший час у році.

Сім'я збирається разом, усі п'ють гаряче какао й колядують, а діти, як і дорослі, з радістю розпакували би подарунки під ялинкою ще до Святвечора.

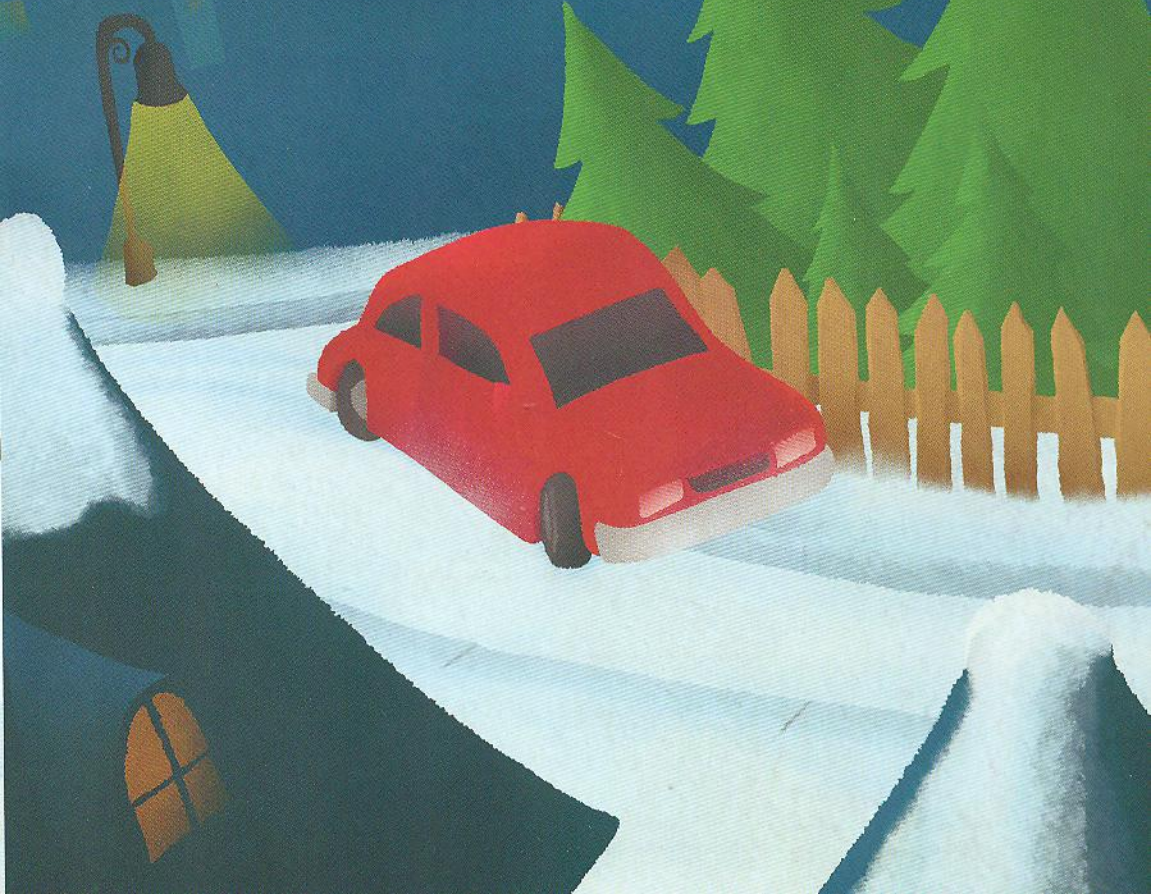
У вкритому снігом містечку був великий базар, де продавали ялинки. Сотні дерев у горщиках і на маленьких підставках тулилися одне до одного, тож могло скластися враження, ніби на узбіччі виріс справжній хвойний ліс. Біля входу була велика табличка з написом:

Літній пан щодня стояв на базарі, дбав про дерева й чекав на клієнтів. Він був низенький, мав великий, як картопля, ніс і геть сиве волосся. Руки тримав у товстих рукавицях і постійно плескав у долоні, коли йому змерзали пальці.

Він носив теплу куртку, у якій був схожий на Батечка Різдва, але тільки якщо не придивлятися, бо довгої бороди в нього не було. На голові замість

червоної шапки з помпоном була коричнева шапка, яка з боків мала кумедні, схожі на крила вуха. Він міг їх опустити, щоб зігрітися. Чоботи старого продавця були важкі й брудні, до того ж мав дві пари вовняних шкарпеток. Інколи чоловік сідав на стільчик перепочити і пив гарячий чай із термоса. А тоді милувався своїми ялинками.

